

Sükutu Mesken Eylemiş İken

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 22 Haziran 2015

Sonun belirsizliği mi hayatı ürkünç kılan
Yoksa hepten yitirdiğim yetilerim mi...
Bir ağıt belki de sökün eden
Gecenin bir vakti;
Hanidir demlendiğim acılar
Demlerken yarınları
Öylesine bir başıma
Sükûtu mesken eylemiş iken.

Yordanası tek bir imge dahi
Kalmadı geride
Hükümlerin hükümsüzlüğü belki de
Yürek burkan.
Sil baştan her yeni gün
Hadi söyle daha dolmadı mı vadem,
Demek kadar acı
Teneffüs ettiğim ne çok duygu
Yalıtığım bir yürek
Uzaktan seni öylece seyrederken.

Kimler kimler gülmekte ardımdan
Hatta ne çok gerçek
Yüzüme çarpan ne çok tokat
Gün yüzüne çıkarken mahremiyet
Sorup sorgulanmak değil mi
Reva görülen,
Adını koymuşlar üstelik:
Bak, budur hakkaniyet...

İklimlerin ıssızlığı yürek burkan
Bir başına ve bir köşede
Peyder pey soyutlarken
Elde kalan tek öngörü
Adı koca bir ihanet.

İnkâr edemem sakıncaları
Bir bir ipe dizdiğim sayısız yığı,
El yordamı ilerlerken
Düşmek nasıl da olası
Kolaysa başla yeniden
Keşke el versen de
Devam etsem kaldığım yerden.

Şartlarken mizacını
Kırılgan fazlasıyla,
Sükût ederken aralıksız
Yakan en derinden.
Mümkün olsaydı keşke haykırmak
Ne varsa içimden geçen
Kaybedeceğimi bile bile
Susmak olsa da payıma düşen.